

ΕΤΟΣ Ε΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 214

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετήσιας συνδρομῆς προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οἰκῆς Σοφοκλέους, οὗρου τέως τῆς ὁδοῦ Ἀρτίου Παύλου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Μαρτίου 1883.

Κατὰ τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ἐξήσαμεν ἐν μέσῳ τῶν ἑλευσινίων, μυστηρίων τῆς πολιτικῆς. Παραιτίσεις καὶ συμπληρώσεις ὑπουργείων ἐξ ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων λόγων, ἐξ ἐξωτερικῶν καὶ ἐσωτερικῶν ἀναγκῶν ἦσαν ἀναγεγραμμένα κατ' ἐκάστην ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει. Ἐπειτα διαιρέσεις κομμάτων, συγχωνεύσεις βουλευτῶν, μικρορραδιουργίαι σπουδαρχιδῶν, μεγαλοῖδέαι πηγμαίων ἀπετέλεσαν συναυλίαν τόσῳ γνησιελληνικῇ, ὥστε ἀνεπολίσαμεν τοὺς εὐτυχεστέρους χρόνους τῆς ἐγκαθιδρύσεως παρ' ἡμῖν τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος καὶ τῆς συνταγματικῆς μικρολογίας. Καὶ τῷ ὄντι τὸ θέμα ἦτο ἀξίον τῆς συγκινήσεως, ἣτις κατεβορῶθη καὶ διέσειε τὴν κυβερνῶσαν φατρίαν. Ὁ κ. Καλλιγᾶς παραιτεῖται πᾶν ἄλλο κόμμα ἢ θελὲν ἐντραπῇ διὰ τὴν παραίτησιν ταύτην· ἀλλ' οἱ κυβερνητικοὶ εὗρον ἀφορμὴν νὰ πιστεῦσωσιν ὅτι ἕκαστος δικαιούται νὰ προσκληθῇ νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν κ. Καλλιγᾶν καὶ ἡκούσαμεν λοιπὸν ἀξιώσεις καὶ παρέστημεν θεαταὶ προσπαθειῶν ὑπερβαίνουσιν καὶ τὰ ἔρια τοῦ γελοίου. Ἀλλὰ τὸ γελοῖον εἶνε προνόμιον ἀποκλειστικὸν τοῦ ἄλλοτε πέμπτου κόμματος· ἀποροῦμεν μόνον διατὶ ὁ κ. Καλλιγᾶς ἐδράδυνε μέχρι τοῦδε νὰ ρίψῃ κατὰ πρόσωπον τοῦ προέτα μ ἐ ν ο υ τοῦ τὴν παραίτησιν, ἐν ᾧ ἡ διαφωνία φαίνεται ἀρκούντως παλαιά. Τὰ τοιαῦτα ζητήματα πρέπει νὰ λύονται πάντοτε διαρκούσης τῆς Βουλῆς ὅπως χαρακτηρισθῶσιν ὡς σπουδαῖα καὶ πολιτικά· ἄλλως λαμβάνουσι χαρακτῆρα οἰκονομικῶν ἐντὸς τοῦ κόμματος καὶ περιορίζονται νὰ συγκινήσωσι μόνον τοὺς σπουδαρχίδας καὶ τοὺς κατὰ φαντασίαν διαδόχους, ὡς συνέβη καὶ σήμερον.

Τὴν κοινωνίαν διετάραξεν ἕτεραν τόλμημα τῆς ἀναμορφωτικῆς κυβερνήσεως περὶ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἡμέρας τῶν

δημοτικῶν ἐκλογῶν. Τὸ ὑπουργεῖον ἐμπνέεται ὑπὸ τῆς εὐγενοῦς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ διακρίνῃ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ εἶνε τοσαῦτα τὰ ἀγαθὰ τὰ ὅποια ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τῆς διοικήσεως τοῦ ὑπουργείου τούτου ὥστε οὐδὲως φαίνεται ἀποφασισμένον νὰ διακρίνῃ τὴν σειρὰν ταύτην τῶν ἀγαθοεργιῶν, τοῦθ' ὅπερ ἡδύνατο νὰ συμβῇ ἐὰν αἱ δημοτικαὶ ἐκλογαὶ διενεργεθῶντο κατὰ τὴν νομοθετημένην ἡμέραν. Τοσαύτη ὑπῆρξεν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἡ σύγχυσις καὶ αἱ ἀντιφάσεις, ὥς τὸ ὑπουργεῖον ἀνέπτυξεν, ὥστε παρὰ μικρὸν νὰ πιστεῦσωμεν ὅτι πᾶσι ἀπαλόφρενες κυβερνώσιν. Ὡς δὲ συμβαίνει εἰς ὅλα τὰ κακῶς συλλαμβανόμενα σχέδια, τὸ ὑπουργεῖον οὐτε τὸν φατριαστικόν, τοῦ σκοποῦν ἐπέτυχεν οὐτε ἡδυνήθη νὰ ὑποχωρήσῃ ἐγκαίρως ὥστε νὰ σώσῃ τὸν νόμον, ἀλλὰ προέκυψεν εἰς φῶς ἐκ τῆς ἀκαταστασίας ταύτης ἕτερος σολοικισμός, ἡ διαίρεσις καὶ πάλιν τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ κράτους εἰς παλαιὰς καὶ νέας, ἀφ' ἧς ἐνομίζομεν ὅτι εἰχομεν ἀπαλλαγῇ διὰ παντὸς μετὰ τὸν περιᾶφομοιώσεως νόμον· οὕτω λοιπὸν ἡ μόνη ἐγγύησις τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν, ἡ σύγχρονος τουτέστιν ἐνέργεια αὐτῶν κατ' ὅλον τὸ κράτος οὐδετερώθη χάρις εἰς τὴν περινοίαν τῶν σοφῶν ὑπουργῶν. Ὁφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου πᾶν ὅ,τι διεσώθη ἀπὸ τῆς κυβερνητικῆς αὐθαίρεσις ὀφείλεται εἰς τὴν ἐγκαιρὸν δημοσιογραφικὴν παρέμβασιν τοῦ συντάκτου τοῦ «Αἰῶνος» τοῦ ὁποίου ἡ βαθεῖα ἀναλυτικὴ διαλεκτικὴ ἐξέλαμψεν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἀκαταμάχητος. Εὐχαρίστως ὁμολογοῦμεν τοῦτο ἡμεῖς, οἵτινες οὐχὶ σπανίως καιροφυλακτοῦμεν, οὕτως εἰπεῖν, τὰ τρωτὰ τοῦ «Αἰῶνος» διὰ νὰ τοξεύσωμεν αὐτόν.

Οἱ πρίγκιπες καὶ οἱ μεγάλοι δοῦκες καὶ αἱ γενεαλογικαὶ ἐπισιμότητες κατεπλημύρισαν ἐφέτος τὰς Ἀθήνας καὶ τὰ Ἀνάκτορα. Δὲν δυνάμεθα βεβαίως ἢ νὰ συγχαρῶμεν ἡμᾶς αὐτοὺς ἐπὶ ταῖς τιμητικαῖς ταύταις ἐπισκέψεσιν. Ἀλλὰ τὰ εὐτυχῆ ταῦτα διὰ τὴν Κεχροπειάν, ταξείδια δὲν ἔληξαν εἰσέτι